

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. K. S.**, proti žalovanému: **Český úřad zeměměřický a katastrální**, Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2013, č. j. ČÚZK-07095/2013-14/R, o námitce podjatosti soudců, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 A 99/2013,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Marie Krybusová a JUDr. Věra Balejová **nejsou vyloučeny** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 A 99/2013.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 15. 7. 2013 u Krajského soudu v Českých Budějovicích, vedenou pod sp. zn. 10 A 99/2013, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci opravy chyb v údajích v katastru nemovitostí. Podáním ze dne 3. 10. 2013 doručeným Krajskému soudu v Českých Budějovicích, které bylo postoupeno dne 14. 10. 2013 Nejvyššímu správnímu soudu, uplatnil žalobce ve vztahu k soudkyním krajského soudu JUDr. Marii Krybusové a JUDr. Věře Balejové námitku podjatosti; tyto soudkyně již dříve ve stejné věci rozhodovaly, přitom rozsudkem č. j. 10 Ca 141/2009 - 35 nebylo uznáno právo žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu; žalobce uvádí i další výhrady k rozhodovací činnosti uvedených soudkyň v dané věci. Poukázal na to, že soudkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích porušují práva žalobce zaručená Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod a že opakují a opisují své rozsudky.

Krajský soud v Českých Budějovicích předložil uplatněnou námitku podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí podle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“); současně přiložil vyjádření obou soudkyň, z nichž se podává, že žádná z nich nemá podle svého vyjádření žádný osobní vztah k účastníkovi řízení ani jeho zástupci a necítí se být ve věci podjata.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojiřnaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širě, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšmu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Žalobce ve své námitce podjatosti má výhrady k rozhodovací činnosti uvedených soudkyň krajského soudu. To však podle výslovného znění zákona nemůže být důvodem pro vyloučení soudce tohoto soudu z nyní projednávané věci žalobce. Citované ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Navrhovatel ve věci nyní projednávané shledává důvod podjatosti soudkyň krajského soudu „*pro možný opakovaný postup soudu v rozporu s Ústavou ČR.*“ Nejvyšší správní soud k této formulované námitce podjatosti uvádí, že takto tvrzené obecné a nijak blíže nekonkretizované důvody nejsou charakteru, který by zakládal odůvodněnost pochybností o nepodjatosti soudkyň krajského soudu.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení navrhovatele a z tohoto pohledu mu nelze přisvědčit, že by vůči němu byly uplatňovány jakékoli nestandardní postupy, které by nasvědčovaly porušení povinnosti

pokračování

nestranného a nezaujatého řízení. Žádná ze žalobcem uvedených skutečností nebyla shledána důvodem pro vyloučení soudkyně krajského soudu, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu